

troer altsaa, at, naar der er Tale om Straf for fornærmelige Uttringer af Lyndet mod Huusbonden, kan man ikke begynde med en ringere Straf end 1 Rd. Mulct. De ærede Forslagsstillere have tænkt sig, at man ogsaa for denne Forseelse kunde gaae op til en høiere Straf; dette er aldeles rigtigt, men Domstolene ville naturligtvis ikke anvende høiere Straf end Mulct, undtagen naar Fornærmelsen er af et grovere Slags, og i saa Henseende har man en bestemt Analogie i bemeldte Lov af 3die Januar 1851. Det er noksom bekendt, at, naar ikke andre graverende Omstændigheder komme til, ansees det som et stærkende Moment, at en Fornærmelse er fremfat i et trykt Skrift; altsaa vil man ikke anvende paa Lyndet en større Straf end Analogien af Loven af 3die Januar 1851 tilfiger, og i de allerflest Tilfælde endog en ringere Straf, med mindre man mener, at det særegne Respectsforhold, som er tilstede, skulde indeholde Hjemmel til at vise nogen større Strengthed. Man kan heller ikke for Endringsforslaget paabejaabe sig Analogien af § 41, thi der er Tale om, hvorvidt Huusbonden kan affædige Lyndet uden Opfigelse, og det forstaaer sig af sig selv, at man ikke skal give Huusbonden denne Ret for ethvert ubetydeligt Ord, som kan ansees for et Uqvemsord. Det er altsaa meget naturligt, at man paa dette Sted i Loven har foreslaaet tilføiet Ordet „grove“.

Borgen: Foruden at jeg med Hensyn til Realiteten aldeles maa henholde mig til den høitærede Justitsminister, skal jeg dog ogsaa gjøre opmærksom paa, at de ærede Forslagsstillere ved at formulere deres Forslag saaledes,

som den ærede Landstingsmand, der havde Ordet, yttrede, aldeles ikke opnaae, hvad de ønske; thi der er en stor Forskjel paa, naar man sætter „grove, fornærmelige Uttringer“, og naar man sætter „grove fornærmelige Uttringer“. I det første Tilfælde, naar der staaer et Comma, bliver „grove“ et Ord for sig selv, der vil betyde omtrent det Samme som „uhøvisse eller noget Lignende, og har da aldeles ingen Forbindelse med Ordet „fornærmelige“.

D. F. C. Jørgensen: Efter det Udviklingsstrin, som Mange af Lynderne maa antages at staae paa, kan man vistnok antage, at det meget let vil kunne skee, at der fra deres Side vil kunne falde en eller anden fornærmelig Uttring. Men jeg for mit Bedkommende kan ikke indsee, at den Straf, som er fastsat i § 26, er billig eller rimelig. Jeg anseer den virkelig for at være for streng for enhver simpel fornærmelig Uttring. Efter de Uttringer imidlertid, der ere faldne saavel fra den høitærede Justitsminister som fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, har jeg naturligtvis ikke stort Haab om, at Endringsforslaget vil gaae igjennem; men jeg skal dog i alt Fald holde fast derved.

Da Ingen ellers ønskede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

Forslag af Drejer, A. Sørensen, Schroll, D. F. C. Jørgensen og Kirck til § 26:

At der imellem Ordene: „For“ og „fornærmelige“ i 7de Linie indskydes Ordet: „grove“. blev forkastet med 36 Stemmer mod 3.